

Spørgsmål:

„Ad § 14.

Kan medkontrahtenten i tilfælde af betalingsstandsning, hvor der ikke er beskikket tilsyn, kræve sin ydelse tilbage?“.

Svar:

Spørgsmålet kan besvares benægtende. Medkontrahtenten kan kun kræve ydelsen tilbage, hvis der på det tidspunkt, den overleveres eller på anden måde kommer skyldnerens betalingsstandsningsbo i hænde, er beskikket tilsyn enten på skyldnerens anmodning, jfr. forslaget § 13, eller som en betingelse for udsættelse med konkurs efter forslaget § 24, stk. 2, eller § 25, stk. 3.

Lovforslagets princip om, at forholdet mellem kreditorerne så vidt muligt ikke bør forrykkes ved handlinger foretaget efter frisdagen, kunne tale for, at en sælger eller anden medkontrahtent bør have det leverede tilbage, når overleveringen er foretaget efter betalingsstandsningen, men uden at den pågældende har haft kendskab til denne. Imidlertid forekommer det overvejende betænkeligt at indrømme en sådan tilbagetagelsesret, hvis ikke betalingsstandsningen er undergivet en eller anden form for offentlig kontrol. Mulighed for ulige behandling af kreditorer, urigtige angivelser af leveringstidspunktet og maskerede kreditkøb, hvorved eventuelt afbetalingslovens bestemmelser om mindsteudbetaling søges omgået, vil ellers ikke kunne udelukkes. Endvidere giver bestemmelsen i forslaget § 14 (ligesom forslaget § 60 om konkursboer) boet et valg mellem at udlevere det modtagne og at indtræde i handelen med den virkning, at krav på vederlag for det erlagte skal dækkes forud for de privilegerede krav. Forudsætningen for et sådant valg er imidlertid, at der er nogen, som har myndighed til at træffe valget på boets vegne. En tilbagetagelsesret ville desuden kun have begrænset værdi, hvis den ikke udfyldes med en pligt for betalingsstandsningensboet til at svare vederlag, der skal dækkes forud for de privilegerede krav, hvis tingen er forbrugt eller gået videre i omsætningen. Et beskikket tilsyn med skyldnerens virksomhed må antages at give det fornødne værn mod misligheder, og tilsynet kan tage stilling til, om ydelsen skal tilbageleveres eller aftalen tiltrædes.

Spørgsmål:

„Ad § 15, stk. 1.

Menes der med „den, som eventuelt bistår“ andre end den, der udtrykkeligt er anmeldt, jfr. § 10, stk. 2?“.

Svar:

Spørgsmålet kan besvares benægtende. Kun den tilsynsførende eller den, der har indvilliget i at lade sig opføre som bistandsyder i skyldnerens anmeldelse om betalingsstandsning, kan siges at have påtaget sig et hverv af en vis offentlig karakter, der udføres ikke blot i skyldnerens, men også i fordringshavernes interesse. § 15, stk. 1, omfatter derfor kun de nævnte personer.

Spørgsmål:

„Hvilket ansvar knyttes til overtrædelse af § 15, stk. 1?“.

Svar:

Har tilsynet eller den, der eventuelt bistår skyldneren, undladt at give underretning efter § 15, stk. 1, vil den pågældende kunne ifalde erstatningsansvar efter de almindelige erstatningsregler.

Spørgsmål:

„Ad § 21.

En konkursbegæring indgives mandag, en anden konkursbegæring indgives onsdag, den første tilbagekaldes fredag, den anden tages senere til følge — hvilken dag er frisdag?“.

Svar:

I det nævnte eksempel er mandag frisdag. Dette følger af § 1, stk. 4. Denne regel kan der navnlig være brug for, hvis en konkursbegæring tilbagekaldes enten af skyldneren eller af en kreditor, som har fået sin fordring betalt, eller hvis en kreditors konkursbegæring afslås, fordi hans krav er tvivlsomt eller sikret ved pant. En anden (eller samme) kreditor kan da bevare frisdagen ved inden tre uger at indgive konkursbegæring.

Spørgsmål:

„En uddybning af besvarelsen af udvalgets spørgsmål ad § 21. Der henvises i besvarelsen til § 1, stk. 4, der fastslår, at frisdagen bevares, hvis der modtages ny begæring inden